та - комулативните относителни дялове на доходите. Кривата на Лоренц характеризира отклонението от равномерното разпределение, което се представя с диагонала *AC*. Коефициентът на Джини се определя като отношение между площта S_1, заградена между кривата на Лоренц и диагонала *AC*, и площта на ΔABC.

В съответствие с геометричния подход при дискретна постановка коефициентът на Джини се определя по формулата:

$$(1) \qquad G = 1 - \sum_{i=1}^{n} x_i y_i - 2\sum_{i=2}^{n} x_i (\sum_{m=1}^{i-1} y_m),$$

където с x_i и y_i са означени относителните дялове съответно на населението и на доходите за i-тата децилна група.

Стойностите на традиционно използваните измерители за оценяване на неравенството в доходите на населението в страната са отразени в табл. 1.

Таблица 1. Измерители на неравенството в доходите на населението

Година	Коефициент на Джини	Отношение X/I децил
1992	0.3067	7.78
...	...	...
1999	0.3111	8.78
2000	0.3121	9.02
2001	0.3168	5.63
2002	0.3412	10.46
2003	0.3235	9.38
2004	0.3380	10.42
2005	0.3158	8.76
2006	0.3031	7.89
2007	0.3057	8.55
2008	0.2976	8.30

Въпреки съществените промени в страната след 1989 г. стойностите на коефициента на Джини се изменят в сравнително тесни граници. По-значимо нарастване на неравенството се отчита за 2002 и 2004 г., съпроводено и с нарастване на отношението на дохода между X и I децилна група.

След 2004 г. се отчита намаляване на неравенството в дохода средно на човек от населението, измерено с коефициента на Джини, но въпреки това през 2008 г. доходите на 10% от населението с най-високи доходи (X децил) са 8.3 пъти по-големи от тези на населението с най-ниски доходи (I децил).

С коефициента на Джини неравенството в доходите на населението се оценява само като **нарастващо** или **намаляващо**. С този коефициент не се отчита промяната във формата на кривата на Лоренц.

Методологически подход за изследване на структурни изменения и неравномерност

Този подход (Янкова, 2007) се основава на възможността за представяне на статистическа структура като точка в n-мерното Евклидово пространство. С n е означен броят на относителните дялове на разглежданата структура. Отделните относителни дялове удовлетворяват условията:

$$(2) \qquad \sum_{i=1}^{n} f_i = 1 \text{ и } f_i \geq 0 \text{ за } i = 1,\dots,n,$$

където с f_i е означен i-тият относителен дял на n-мерна структура F.